

1. Աժա հրամանաւք եւ ք՝ սակոչ հրաժարման (sic)
2. մամբ ի սմա է հանգուցեալ ընդ հարս իւր
3. երանելի տ՛ր Արտաւազդ Կամնարական ապա-
հիւպատ
4. պատրիկ եւ իշխան հայոց որդի Հրահատա
5. պատրիկի Շիրակայ եւ Աշարունեսոց տ՛նն եւ
6. ամուսին Շուշանայ Մամիկոնենի.

Առաջին սող. «Ա՜՜ ծահրամանաւք», «Ք՛՛ սակոչ» բառերի մէջ ընդգծուած-
ները կրճատ: «Հրաժարման» բառի մէջ ընդգծած մասն աւելորդ: Երկրորդ
սող. «ընդ»-ի մէջ ր-ի գլխիկը փչացած: Երրորդ սող. «ար» կրճատ: Հին-
գերորդ սող. «տ՛նն» կրճատ:

II. Այսպէսով վանականի արձանագրութիւնը 783 թուականից թա-
լինի Մայր եկեղեցու ձախակողմեան սեան արեւմտեան կրեսին: Արձանագրու-
թիւնը գրուած է բոլորաձև, ուղղանկիւն երկաթագրի, երբեմն և բոլորգրի
ու շեղագրի ձևերով, որով և առանձին ուշագրութեան արժանի: Եթէ չ՛հա-
շուենք Անիի Միջնաբերդի եկեղեցու Արրահամ վարդապետի արձանագրու-
թիւնը, սա առաջինն է, ուր գործագրուած է Հայոց թուականը:

Արձանագրութեան մեծութիւնն է 100×51 սմ., մեր նկարը 17¹/₂×8¹/₂
սմ.:

1. ՄԼԲ թուակ(ա)նութեան հայ
2. ոց ես Ուխտայտուր վանա
3. կ(ա)նս եւ Տուտի եղբայր իմ բե ր
4. աք (զ)աղբիւրանիս ի Քարկապ(ա ?)
5. նոււ ? ատեն ի թալին. թե յիշխ(ա)
6. նաց ոք խլե իմ մեղացս (պար)
7. ր(տ)ական եղ(ի)ցի.

Առաջին սողում փակագծի մէջ եղած ա մենք ենք աւելացնում, կոտ-
րուած է, չի երևում: Երրորդ սողինը նոյնպէս. նկատելի է ն-ն միայն կի-
սով չափ. ր կոտրած է:

Չորրորդ սողում. առաջին է երևում է կիսով չափ. զ մենք ենք աւե-
լացնում ենթագրութեամբ, մի սասի սեղ մաշուած է արձանագրութեան
մէջ. «քարկապա | նու» բառի մէջ է նկատուում է, թէև աղօտ. պ-ին կից է
երևում մի սասի մաս, որ ա ենք կարծում:

Հինգերորդ սողում նու վանկի մէջ երևում է քիչ ն-ի ներքին մասը.
ասեն (ամեն ?) բառից առաջ ռ-ի նման սասի փնացորդ է երևում. Շ-ի
գլխիկը հորիզոնական մի գիծ է առանց ցած իջնող մասի, որ գ-ի ձև է